ROMÂNIA
Avocatul Poporului
Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, Bucureşti
www.avp.ro
Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro
Serviciul contencios constituţional, recurs în interesul legii, contencios administrativ şi juridic, analiză acte normative, relaţii externe şi comunicare

Tribunalul Bucureşti
Secţia a II-a de contencios administrativ şi fiscal

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEŞIRE NR. 39229 / 22.OCT.2026

DOMNULE PREŞEDINTE,

Instituţia Avocatul Poporului, cu sediul în str. George Vraca nr. 8, sector 1, mun. Bucureşti, Cod de înregistrare fiscală 9766550, telefon: 021-312.71.01, fax: 021-312.49.21, *www.avp.ro*, email: *avp@avp.ro*, reprezentată legal **prin Avocatul Poporului, doamna Renate Weber.**

în numele şi pentru petiţionarul , domiciliat în , în calitate de reclamant, în contradictoriu cu

Direcţia Generală de Impozite şi Taxe Locale Sector 4 (denumită în continuare D.G.I.T.L. S.4), reprezentată de Director general Daniela Tudose, cu sediul central situat în Bd. Metalurgiei, nr. 12-18, Grand Arena, et. 1, Sector 4, mun. Bucureşti, email: *office@taxeimpozite 4.ro*, tel. 021/9441, în calitate de pârâtă,

în temeiul dispoziţiilor art. 96 alin. (1), art. 100 alin. (1) şi art. 109 din Ordonanţă de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (1) şi (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea şi funcţionarea instituţiei Avocatul Poporului, republicată, art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (1) şi (3) şi art. 13 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, art. 30 alin. (1) şi (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, şi ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 Bucureşti nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului Bucureşti şi a Regulamentului anexat acestei hotărâri, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

prin care solicităm ca, prin hotărârea pe care o veţi pronunţa să admiteţi acţiunea astfel cum a fost formulată şi, în consecinţă:

- să constataţi refuzul autorităţii locale, D.G.I.T.L. S4, de a scuti de la plata taxei de dezvoltare urbană pe reclamant, care deţine în proprietate, un autoturism, înregistrat fiscal pe raza teritorială a Sectorului 4, pe care îl parchează în incinta imobilului său din sector 4, unde locuieşte şi îşi are domiciliu, precum şi

- să obligaţi D.G.I.T.L. S4 la acordarea scutirii solicitată de către reclamant, domnul în acord cu dispoziţiile art. 3 alin. (6) lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată prin H.C.L. nr. 238/2025 şi, în consecinţă, anularea taxei de dezvoltare urbană impusă acestuia şi a dobânzilor şi penalităţilor aferente, în valoare de 778,15 lei, pentru următoarele

MOTIVE:

I. Scurt istoric al situației de fapt

Prin petiția înregistrată sub nr. 23125/16.06.2025, domnul a sesizat instituția Avocatul Poporului cu privire la dispozițiile Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 21/2026 prin care s-a dispus ca, începând cu data de 01.04.2026, să se suspende obligativitatea plății taxei speciale pentru dezvoltare urbană pentru persoanele fizice, în Sectorul 4 al Municipiului București instituite prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024.

Petentul este nemulțumit de faptul că figurează cu un debit de 757,50 lei, iar prin adresa nr. 105522/12.06.2026 D.G.I.T.L Sector 4 i-a menționat că "în ceea ce privește scutirea de la plata taxei speciale de dezvoltare urbană aferentă autoturismului cu nr. de înmatriculare precizăm că instituția noastră ar fi putut proceda la aplicarea scutirii doar după obținerea de la Direcția Generală de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, Serviciul Urbanism și Amenajarea Teritoriului a unei adeverințe de atestare a locurilor de parcare pentru imobilul din ,

În adresa mai sus menționată D.G.I.T.L. S 4 precizează că adeverința de atestare a locurilor de parcare nu se poate elibera fără existența unui extras de carte funciară, a unui plan cadastral, documente care nu au fost depuse la solicitările formulate de domnul

II. Demersurile și constatările Avocatului Poporului ca urmare a controlului realizat în cauză

Cu privire la cele sesizate de către petent instituția Avocatul Poporului **a efectuat un demers către Directia Generală de Impozite și Taxe Locale Sector 4 în vederea reanalizării solicitării domnului a de a fi scutită de la plata taxei de dezvoltare urbană, instituită prin H.C.L. Sector 4 nr. 272/12.12.202, modificată, ținând cont de faptul că acesta domiciliază într-un imobil din sectorul 4, mun. București, în interiorul căruia care își parchează autoturismul (acesta nebeneficiind de locurile de parcare publică puse la dispoziție de Primăria Sectorului 4 pentru care i-a fost impusă taxa de dezvoltare urbană).**

Urmare a demersului întreprins, D.G.I.T.L. Sector 4 a transmis adresa nr. II.A.a/132268/23.07.2026 înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 34065/10.09.2026, în care specifică că: *„nu putem da curs solicitărilor de radiere a obligațiilor fiscale reprezentând taxă specială de dezvoltare urbană datorată în temeiul Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 nr. 272/12.12.2024 (...) nu ați făcut dovada deținerii unui loc de parcare autorizat potrivit legii, neexistând în documentele transmise de către dumneavoastră niciun înscris din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute de HCL Sector 4 nr. 272/2024.".*

De menționat faptul că, deși, domnul a precizat că domiciliază în imobilul situat în pe care îl deține în cotă de 1/3, în baza certificatului de moștenitor nr. /2020, emis de , cu sediul în mun. București, compus din teren în suprafață totală de 370 mp și construcțiile C1 și C2, edificate pe acest teren, D.G.I.T.L. S4, în adresa transmisă, specifică faptul că *„Independent de aspectele privind coproprietatea, condiția de exceptare prevăzută de art. 3 alin. (6) lit. a) din HCL nr. 272/2024 impune ca spațiul deținut să aibă destinația de parcaj, autorizată potrivit legii, respectiv, potrivit art. 2 alin. (1) din HCL nr. 272/2024, să fie prevăzut ca atare în autoriza/iile de construire Și/sau documenta/iile de urbanism".*

Totodată, D.G.I.T.L. S 4 afirmă că *„Din analiza certificatului de moștenitor nr. 46/06.07.2020 rezultă că dețineți o cotă-parte de 1/3 din dreptul de proprietate asupra imobilului în care afirmați că vă parcați autovehiculul. Însă, din documentația depusă de dumneavoastră nu rezultă existența niciunui acord, scris sau în altă formă opozabilă, al celorlalți coproprietari (titulari ai cotei de 2/3 din dreptul de proprietate) prin care aceștia să confirme atribuirea, în favoarea dumneavoastră, a folosinței exclusive a curții în scopul parcării autovehiculului.*

În lipsa unui asemenea acord, nu se poate considera că dumneavoastră „dețineți", în sensul art. 3 alin. (6) lit. a) din HCL nr. 272/2024, un spațiu de parcare, întrucât simpla cotă-parte ideală de 1/3 dintr-un imobil nu conferă, prin ea însăși și fără acordul celorlalți coproprietari, un drept de folosință exclusivă asupra întregii suprafețe a bunului comun.

Independent de aspectele privind coproprietatea, condiția de exceptare prevăzută de art. 3 alin. (6) lit. a) din HCL nr. 272/2024 impune ca spațiul deținut să aibă destinația de parcaj, autorizată potrivit legii,

respectiv, potrivit art. 2 alin. (1) din HCL nr. 272/2024, să fie prevăzut ca atare în autorizaţiile de construire şi/sau documentaţiile de urbanism".

Aşadar, în opinia D.G.I.T.L. Sector 4, **scutirea solicitată de către reclamant nu poate fi acordată** ***„Condiţia prevăzută de HCL nr. 272/2024 este una cumulativă (deţinere, în proprietate sau folosinţă legală/exclusivă, a unui spaţiu cu destinaţie de parcaj autorizată), iar neîndeplinirea oricăreia dintre componentele acestei condiţii conduce la respingerea cererii de exceptare.".***

Prin urmare, raportat la dispoziţiile art.3 alin. 6 lit. a) din Regulamentul, anexat la H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată, apreciem că **această interpretare a D.G.I.T.L. Sector 4 reprezintă un refuz în accepţiunea Legii nr. 554/2004** a contenciosului administrativ, cu modificările şi completările ulterioare.

III. Argumentele de drept aduse în susţinerea cererii de chemare în judecată, formulată de către Avocatul Poporului, în numele şi pentru domnul

(i) Din examinarea Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 Bucureşti nr. 272/12.12.2024, modificată, se constată că:

„Art. 1. Se aprobă instituirea taxei speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului Bucureşti, pentru finanţarea serviciului de interes public local în vederea creşterii numărului de parcări publice de reşedinţă, optimizarea mobilităţii urbane şi scăderea poluării, conform Anexei la prezenta hotărâre.

*Art. 2 (1) **Taxa se aplică din data de 01.01.2025 pe o perioadă de 10 ani, tuturor persoanelor fizice sau juridice care au în proprietate un autovehicul aflat în evidenţele Direcţiei Generale de impozite şi Taxe Locale Sector 4, sau în folosinţă, şi care nu deţin în proprietate sau în folosinţă un spaţiu având destinaţia de parcaj şi prevăzut ca atare în autorizaţiile de construire şi/sau documentaţiile de urbanism, pentru fiecare autovehicul în parte.** (2) Plata taxei asigură serviciul de parcare fără achitarea tarifului aferent, în parcările publice, în parcările publice administrate de Sectorul 4 al Municipiului Bucureşti, cu excepţia celor prevăzute cu bariere sau alte elemente de restricţionare a accesului.".*

De asemenea, Anexa la H.C.L. nr. 272/12.12.2024 - Regulament privind stabilirea şi aplicarea taxei speciale de dezvoltare urbană -, parte integrantă a Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 4 Bucureşti nr. 272/12.12.2024, prevede la art. 3 din Capitolul II privind Persoanele care datorează taxa de dezvoltare urbană următoarele: *„ (1) Deţinătorii de autovehicule, aflate în evidenţele Direcţiei Generale de Impozite şi Taxe Locale Sector 4, care nu deţin un spaţiu în proprietate sau în folosinţă pe durata întregului an calendaristic, având destinaţia de parcaj şi prevăzut ca atare în autorizaţia de construire sau documentaţiile de urbanism, datorează taxa de dezvoltare urbană. (2) Taxa datorată este în cuantum de 540 lei/an/autovehicul.".*

Precizăm că, taxa specială pentru dezvoltare urbană a fost indexată la începutul anului 2026, corespunzător ratei inflaţiei pentru anul fiscal anterior, prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 Bucureşti nr. 238/2026, cuantumul taxei fiind de 593 de lei în anul fiscal 2026, iar începând cu data de 01.04.2026, prin Hotărârea Consiliului Local Sector 4 Bucureşti nr. 21/2026 această taxă s-a suspendat.

Totodată, la art. 3 alin. 6 din Anexa precitată, se menţionează că: *„Nu datorează taxa persoanele care îndeplinesc una dintre următoarele condiţii: a) Deţin terenuri sau proprietăţi private cu destinaţia de parcaje conform construire sau documentaţiilor de urbanism, în condiţii legale. b)Deţin contracte de închiriere/ comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcări publice. c) Deţin contracte de închiriere/comodat valabile pe durata întregului an pentru locuri de parcare în parcări private. d)Deţin abonamente anuale achitate pentru locuri de parcare publice gestionate de Direcţia Mobilitate Urbană Sector 4.".*

Prin Dispoziţia nr. 359/21.02.2025 a primarului Sectorului 4 al Municipiului Bucureşti s-a aprobat Procedura de emitere a adeverinţei de atestare a locurilor de parcare, precum şi a amenajărilor în incintă cu accesurile aferente, în Sectorul 4 al Municipiului Bucureşti.

Art. 6 alin. (1) din Procedura precitată, stipulează că, în cazul terenurilor, construcţiilor şi amenajărilor care sunt folosite în scopul parcării autoturismelor, dar pentru care nu a fost obţinută în prealabil o autorizaţie de construire, nu sunt prevăzute ca atare în documentaţiile de urbanism şi nici nu sunt intabulate cu această destinaţie în cartea funciară a imobilului, proprietarul poate solicita autorităţii administraţiei publice locale competente emiterea unui adeverinţe de atestare, în conformitate cu prevederile art.37 alin.(6) din Legea nr.50/1991.

Din cele comunicate de către petent rezultă că, în cadrul audienţei ce a avut loc cu reprezentanţii D.G.I.T.L. Sector 4 aceştia i-au menţionat că, pentru a putea fi scutit de plata taxei, este necesar efectuarea cadastrului şi intabulării locului de parcare din curtea imobilului deţinut de către domnul

De altfel şi în răspunsurile trimise petentului şi instituţiei Avocatul Poporului D.G.I.T.L. S4 precizează că petentul nu a făcut dovada *deţinerii unui loc de parcare autorizat potrivit legii, neexistând în documentele transmise de către dumneavoastră niciun înscris din care să rezulte îndeplinirea condiţiilor prevăzute de HCL Sector 4 nr. 272/2024.*

Cât priveşte afirmaţia că petentul nu are acordul celorlalţi coproprietari ce îi conferă *un drept de folosinţă exclusivă asupra întregii suprafeţe a bunului comun,* menţionăm faptul că domnul a transmis către D.G.I.T.L. S. 4 acordul solicitat, pe care îl anexăm prezentei, iar prin adresa nr. II.A/169757/28.09.2026 D.G.I.T.L. S. 4 a menţionat că îşi menţine punctul de vedere din adresa nr. II.A/132268/23.07.2026.

Analizând cele comunicate de către petent şi înscrisurile transmise, în contextul prevederilor art. 56 alin. (2) şi (3) privind contribuţiile financiare, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 120-122 privind administraţia publică locală, precum şi ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică din Constituţie, apreciem că instituirea unei taxe speciale printr-o hotărâre a consiliului local trebuie să se realizeze în concordanţă cu actele normative cu forţă juridică superioară şi dispoziţiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Raportat la cele de mai sus menţionăm faptul că potrivit dispoziţiilor art. 2 pct. 40 din Legea nr. 500/2002 privind finanţele publice, cu modificările ulterioare, în înţelesul acestei legi, termenul de taxă este definit ca fiind: *„(...) suma plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituţie publică sau un serviciu public".*

În plus, art. 30 alin. (1) şi (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările şi completările ulterioare, prevede că *„(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, aprobă taxe speciale. (...) (6) Taxele speciale se fac venit la bugetul local şi se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.".*

Mai mult, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, dispune că: *„(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, precum şi pentru promovarea turistică a localităţii, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale. (2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare. (3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituţia sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestaţii ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu".*

În acest sens sunt şi prevederile H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, care face trimitere la dispoziţiile Legii nr. 273/2006 privind finanţele publice, cu modificările ulterioare, precum şi cele ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Aşadar, potrivit acestor dispoziţii legale precitate, taxele speciale se încasează numai de la persoanele care beneficiază efectiv de serviciile publice locale pentru care au fost instituite aceste taxe.

În speţa dată petentul nu beneficiază de acest serviciu public local, autoturismul său fiind parcat în incinta imobilului unde domiciliază, în sectorul 4.

Cu toate acestea, pentru D.G.I.T.L. Sector 4 nu este suficient prezentarea certificatului de moştenitor şi a declaraţiei petentului că autoturismul său este parcat exclusiv în curtea acestui imobilul, solicitând în plus, pentru a fi scutit de plata adeverinţa de atestare a locurilor de parcare care nu se poate elibera fără existenţa unui extras de carte funciară, a unui plan cadastral.

Faţă de această susţinere a D.G.I.T.L Sector 4 menţionăm dispoziţiile art. 6 alin. (1) şi (2) coroborate cu art. 7 alin. (2) şi (3) din Codul de procedură fiscală potrivit cărora:

„Art. 6 (1) Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege şi să adopte soluţia întemeiată pe prevederile legale, precum şi pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activităţii de asistenţă şi îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum şi soluţia adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanţa judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situaţii de fapt

similare la același contribuabil/plătitor. (...)(2)Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.(...),

Art. 7 (2)Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz. (3)Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.".

De asemenea, art. 55 - Mijloace de probă - din Codul de procedură fiscală stipulează faptul că:

*„(1)Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege. (2)Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la: a)solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului și a altor persoane; b)solicitarea de expertize; c)folosirea înscrisurilor; **d)efectuarea de constatări la fața locului; e)efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.** (3)Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.".*

Așadar, **în temeiul art. 6, art. 7 și art. 55 din Codul de procedură fiscală, D.G.I.T.L. Sector 4 avea obligația să stabilească situația fiscală reală prin administrarea și coroborarea tuturor probelor prezentate (certificat de moștenitor, plan de amplasament, fotografii sau constatare la fața locului), iar solicitarea întocmiri de documente suplimentare constituie un exces de putere în sensul art. 2 alin.(1) lit. n) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

Prin urmare, raportat la speța dată, D.G.I.T.L. Sector 4 solicită taxa de dezvoltare urbană pentru un serviciu local de care petentul nu beneficiază (asigurarea unui loc de parcare pe domeniul public din Sectorul 4), aceasta având în proprietate un imobil chiar în sectorul 4 unde domiciliază și unde își parchează autoturismul proprietate personală, existând acordul de folosință exclusivă din partea celorlalți coproprietari.

Apreciem că refuzul de a acorda scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană, în condițiile legii, în situația indicată, cu solicitarea de a întocmi documentație în plus și fără a se efectua verificări la fața locului pentru lămurirea situației de fapt, reprezintă un refuz și un exces de putere al autorității locale, în speță, D.G.I.T.L. S4, în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(ii) Constituția României consacră în articolul 52, un drept-garanție al cetățenilor de a se apăra în justiție în fața abuzurilor și prejudiciilor la care pot fi supuși în urma activității administrației publice. Acest articol este fundamentul instituției contenciosului administrativ.

Astfel, conform art. 52 alin. (1) din Constituția României *„persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.".*

Textul legal anterior menționat conturează o sferă largă a pretențiilor ce pot face obiectul unei acțiuni în contencios, menționând atât drepturile, cât și interesele legitime ale cetățenilor care au fost vătămate printr-un act administrativ.

Recunoașterea dreptului persoanei vătămate prin emiterea unui act administrativ în mod abuziv sau, dimpotrivă, **prin refuzul autorității publice de a emite un act administrativ, are o dublă valență constituțională.** Pe de o parte, regăsim exprimarea dreptului privind liberul acces la justiție, recunoscut inclusiv de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar, pe de altă parte, este asigurat controlul judecătoresc asupra activității administrative, acest control reciproc reprezentând însăși premisa separației puterilor în stat.

Totodată, prin art. 52 alin. (2) din Constituția României *„condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică"*, se face trimitere legea organică, respectiv la Legea 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, care transpun detaliat dispozițiile din legea fundamentală cu privire la noțiunea de act administrativ.

În dreptul actual, Legea contenciosului administrativ a clarificat delimitarea dintre cele două noțiuni, asigurând totodată căile de atac, dar și remediile pentru prejudiciile cauzate de acestea.

Potrivit dispozițiilor legale, prin nesoluționarea unei cereri se înțelege atât refuzul nejustificat de a soluționa o cerere sau de a emite un act, din partea autorităților publice (conduita activă de refuz), cât și nesoluționarea cererii sau emiterea unui act administrativ în termenul legal stabilit (conduita pasivă).

Având în vedere punctul de vedere exprimat de către D.G.I.T.L. Sector 4 în sensul că în lipsa *deținerii unui loc de parcare autorizat potrivit legii* nu sunt îndeplinirea condițiilor prevăzute de HCL Sector 4 nr. 272/2024., **reprezintă un abuz de drept și un refuz în accepțiune Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

(iii) În jurisprudența sa[1], Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că, potrivit art.2 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, refuzul nejustificat de a soluționa o cerere este *„exprimarea explicită, **cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane**"*, excesul de putere fiind definit în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare ca fiind: *„exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor"*.

Din interpretarea prevederilor legale precizate, rezultă că, atunci când are de analizat caracterul justificat sau nejustificat al refuzului de rezolvare a unei cereri, instanța de contencios administrativ nu se limitează la un control de legalitate formală, ci trebuie să evalueze **conduita autorității din perspectiva scopului legii, printr-o interpretare rațională a acesteia**, pentru că *principiul proporționalității măsurilor administrative individuale în raport cu interesul public ocrotit impune ca actele administrative să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru a atinge scopul urmărit, astfel ca inconvenientele cauzate particularului să nu fie excesiv de împovărătoare, disproporționate în raport cu scopurile vizate* (*a se vedea*, în acest sens și Hotărârea din 24 mai 2005, par. 96, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Buzescu c. României*).

Raportând exigențele jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție la conduita D.G.I.T.L. S4, care refuză soluționarea favorabil a cererilor de scutire de la taxa specială pentru dezvoltare urbană chiar dacă persoana în cauză locuiește într-un imobil cu curte unde își parchează autoturismul, apreciem că aceasta este una nelegală.

Nelegalitatea acțiunilor pârâtei reiese din modul în care aceasta își motivează refuzul de a rezolva cererile de scutire de taxă, extrapolând interpretarea dispozițiilor legale ale H.C.L. S4 nr. 272/12.12.2024, modificată.

Această interpretare care, are drept consecință încălcarea dreptului reclamantului, nu este în concordanță cu dispozițiile incidente, respectiv art. 484 alin. (3) din Codul fiscal, care dispune că *„**(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local**, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu"*.

Referitor la noțiunea de ***refuz nejustificat***, așa cum a fost stabilit la nivel jurisprudențial, pentru a constitui un refuz nejustificat două condiții esențiale trebuie să fie îndeplinite: **în primul rând**, este necesară existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, și, **în al doilea rând**, refuzul trebuie să rezulte dintr-un exces de putere, respectiv, să fie emis prin încălcarea competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

În ceea ce privește prima condiție, în speță, existența unei comunicări exprese a autorității publice cu privire la cerere, este necesară a fi analizată, din perspectiva răspunsurilor comunicate de către D.G.I.T.L. S4 atât la petițiile adresate de către petent, cât și la demersurile întreprinse de către instituția Avocatul Poporului.

Atitudinea D.G.I.T.L. S4 atât față de proprii petenți, cât și față de demersurile întreprinse de către Avocatul Poporului denotă refuzul constant acestui reprezentant al autorității publice de a-și îndeplini atribuțiile de rezolvare a cererilor de scutire de taxă de dezvoltare urbană, **impunând plata acesteia tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa.**

---

[1] Decizia nr. 718/2014, pronunțată în Ședința publică din data de 14 februarie 2014, de Secția de Contencios Administrativ și Fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la cea de-a doua condiție, apreciem că răspunsurile formulate de către D.G.I.T.L. S4 reprezintă un refuz de a rezolva cererile de scutire de taxă, **refuz dat cu exces de putere, în sensul art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin extrapolarea interpretării date dispozițiilor legale, astfel cum am arătat mai sus.**

În final, precizăm că, deși organele administrației publice au o anumită libertate de apreciere, acest drept de apreciere se manifestă în interiorul limitelor stabilite de lege, iar instanțele de contencios administrativ au competența de a aprecia în ce măsură administrația, prin actele supuse cenzurii jurisdicționale, a stabilit corect un raport de proporționalitate între măsurile concret stabilite și scopul legii; în cazul în care constată o disproporție între cele două, instanța urmează a anula actul administrativ și a dispune luarea măsurilor pe care le implică anularea actului.

În acest sens, menționăm condițiile exercitării puterii discreționare a autorității publice care au fost definite în Recomandarea R (80) 2 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei. Aceasta prevede ca principiu al exercitării puterii discreționare faptul că: *„O autoritate administrativă, în exercitarea puterii discreționare [...] 4. Menține un echilibru rezonabil între orice efect advers pe care decizia l-ar putea avea asupra drepturilor, libertăților sau intereselor persoanelor și scopul pentru care este emis".*

Pentru considerentele mai sus arătate apreciem că **impunerea taxei de dezvoltare urbană tuturor proprietarilor de autovehicule, înregistrate la D.G.I.T.L. S4, chiar dacă unii dintre aceștia nu beneficiază efectiv de serviciul public local pentru care se percepe taxa și dețin în folosință sau proprietate un loc de parcare pentru autoturismul înregistrat la D.G.I.T.L. Sector 4, apare ca fiind realizată cu încălcarea prevederilor legale de rang superior, și, totodată, reprezintă un abuz de drept.**

Totodată, **apreciem că refuzul de a acorda scutirea de la plata taxei de dezvoltare urbană, în condițiile legii, în situația indicată, reprezintă un refuz al autorității locale, în speță, D.G.I.T.L S4, în accepțiunea Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare.**

În concluzie, având în vedere motivele expuse mai sus, vă rugăm să admiteți cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

IV. Aspecte privind citarea părților și comunicarea actelor de procedură

În ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 1 alin. (3) ultima teză din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, facem **mențiunea că procedura de citare în acest dosar se va efectua exclusiv față de , domiciliat în**

, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care dispun în mod expres că petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate: *„Petiționarul dobândește de drept calitatea de reclamant, urmând a fi citat în această calitate. Dacă petiționarul nu își însușește acțiunea formulată de Avocatul Poporului la primul termen de judecată, instanța de contencios administrativ anulează cererea".*

În drept,

Înțelegem să ne întemeiem cererea de chemare în judecată pe dispozițiile în temeiul art. 1 alin. (1) și (2), art. 15 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, coroborat cu art. 1 alin. (3), art. 11, art. 13 și art. 18 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin raportare la prevederile art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 484 alin. (1) – (3) din Codul fiscal, ale Hotărârii Consiliului Local Sector 4 București nr. 272/2024 privind instituirea unei taxe speciale pentru dezvoltare urbană în Sectorul 4 al Municipiului București, modificată, și a Regulamentului anexat acestei hotărâri.

Probe,

În dovedirea celor susținute în cererea de chemare în judecată, **solicităm încuviințarea administrării probei cu înscrisuri**, pe care o considerăm pertinentă, concludentă și utilă soluționării cauzei, precum și de orice alt mijloc de probă admis de lege, care se va dovedi necesar, util și pertinent în prezenta cauză.

În susținerea cererii, în cadrul probei cu înscrisuri, **anexăm în copie certificată, înscrisurile identificate conform opisului întocmit în acest sens.**

De asemenea, în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 544/2004, cu modificările și completările ulterioare, **solicităm ca pârâta să depună la dosarul cauzei întreaga documentație care a stat la baza refuzului de a rezolva cererea de scutire de taxă, precum și orice alte lucrări necesare pentru soluționarea cauzei.**

Solicităm judecarea prezentei cauze și în lipsa părților, în temeiul art. 223 alin. (3), coroborat cu art. 411 alin. (1) pct. 2 teza finală din Codul de procedură civilă.

Depunem prezenta cerere de chemare în judecată în 3 (trei) exemplare, în original, împreună cu înscrisurile anexate, în copie certificată, unul pentru instanță și restul pentru comunicare către părți.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

DOMNULUI PREȘEDINTE AL TRIBUNALULUI BUCUREȘTI